

Binnen het voorhangsel

2 Kronieken 3

Het ontwerp van de tempel was door directe openbaring van Godswege aan David gegeven, zoals het ontwerp van de tabernakel aan Mozes was gegeven op de berg Sinai. Het was geen werk van architecten. De tabernakel was echter het zinnebeeld en de schaduw van de hemelse dingen (Hebr. 8:5). Toen was er nog geen tempel. In verband hiermee zou ik de voorrechten naar voren willen brengen die wij als leden van de Gemeente van God bezitten. In de eerste plaats moeten wij de volgende twee zaken onderscheiden:

- de *regering* van God;
- en de *genade* van God.

Onder de regering van God wordt de mens gezegend als hij goed doet en gestraft als hij kwaad doet. Dit bestuur wordt heden op een *verborgen* manier uitgeoefend. Spoedig zal er een volledige, complete en directe openbaring van Gods regering zijn en van de gezegende gevolgen daarvan, als de satan gebonden zal zijn en de hele aarde zal worden gezegend. Welnu, het is juist 2 Kronieken 3, dat profetisch de tempel voorstelt als het *centrum* van deze regering.

Het gebeurt vaak dat men het christendom aanwendt als middel om de zegeningen te verkrijgen die voortvloeien uit Gods rechtvaardige regering. Maar het christendom heeft een heel *ander* doel, namelijk om ons te laten genieten van de tegenwoordigheid van God in de hemel en ons met Christus het genot te geven van de dingen waarvan *Hij* geniet in de tegenwoordigheid van Zijn Vader. Alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. Hij is de Erfgenaam van alle dingen. Maar hoewel Zijn heerlijkheid zal worden geopenbaard op de dag dat God openlijk alles aan Hem zal onderwerpen, is Zijn blijdschap in de dingen van Zijn Vader nog groter en verhevener.

En het deel van Christus is ook dat van de Gemeente, de bruid van het Lam. Wij zullen met Hem heersen. Wij zullen Zijn heerlijkheid delen, als Hij namens God de Vader zal regeren. Maar hoe groot dit ook is, het is niet te vergelijken met de vreugde bij *Hem* te zijn. Wij zullen altijd met de Heer zijn. Onze gemeenschap is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. De Vader heeft ons lief, zoals Hij de Heer Jezus liefheeft. Wij zijn in Hem, en Hij is in ons. Wij zijn in het licht,

zoals Hij in het licht is. Natuurlijk bezitten wij deze zegeningen nu in hoop, in de Geest. Wij zijn nog niet daadwerkelijk in Zijn tegenwoordigheid, maar wij zullen het eens zijn. En nu al zien wij Zijn heerlijkheid met onbedekt gezicht, namelijk door het geloof (2 Kor. 3:18). Het met Christus heersen zal méér zijn dan het als onderdaan genieten van Zijn zegenrijke heerschappij, zoals dit geldt voor allen die straks op aarde worden gezegend. Maar het is veel kostbaarder zich in de tegenwoordigheid van God de Vader te mogen bevinden in de hemel, waar Christus nu is. Daarvan mogen wij reeds genieten. Dit toekomstige geluk kan door het geloof nu al worden verwerkelijkt.

Een thema in dit hoofdstuk houdt daarmee verband, en dit helpt ons om te begrijpen wat het karakter van de christelijke positie is. Als beeld en type van de Heer Jezus heeft Salomo, de zoon van David, ook grote betekenis. Hebr. 1 past dat wat God tegen David zegt over Salomo, toe op de Heer Jezus. De regering van Salomo staat in contrast met wat voorafgegaan is. Het is een voorafschaduw van de regering van Christus. De tempel verschilt dan ook van de eraan voorafgaande tabernakel, toen de beide cherubs naar het verzoendeksel op de ark keken, omdat het werk van de verzoening nog niet volbracht was. Niet alleen was er een voorhangsel en was God verborgen, maar de ark was de ark van het *verbond*, de troon van God met het oog op de vervulling van de beloften.

In de tempel, zoals 2 Kronieken 3 het ons voorstelt, keken de cherubs niet naar het verbond, maar naar *buiten* (vs. 13b). Omdat alles in type volbracht was, ging het om de trouw van God aan het verbond met het oog op de vervulling van de beloften. Maar alle beelden waren van toepassing op de zegen hier op aarde. Zo zal onder de regering van Christus alles zegen hier beneden zijn. De twee zuilen laten de vastheid van Zijn heerschappij zien. De betekenis van de beide namen is: 'Hij zal bevestigen' en 'In Hem is kracht'. Een zuil (pilaar) in de tempel van God getuigt van die onwankelbare kracht. Daarin heeft Salomo gefaald, maar Christus zal niet falen.

Het is zo mooi aan de regering van Christus te denken. Ellende, vloek, angst, onderdrukking, oorlog, scheuring, dat alles zal dan voorbij zijn. Het hart dat

vervuld is met de liefde van Christus, ervaart een gevoel van schaamte en pijn als het de vruchten van de zonde en de gevolgen van de macht van de satan ziet. Niet alleen in heidense landen, maar ook in landen die in naam christelijk zijn. Wat een troost en rust is het dan te weten dat de vloek spoedig geheel weggenomen zal zijn. Dat zal het resultaat zijn van de regering van Christus. Toen Hij op aarde was, dreef Hij boze geesten uit en genas de zieken; het kwaad vluchtte weg van voor Zijn aangezicht. Maar als Hij zal regeren, zal het kwaad de kop niet kunnen opsteken. Ja, wat een troost is dat voor ons in de huidige wereld!

Maar in 2 Kronieken 3:14 merken we nog een ander beginsel op. Het voorhangsel is nog aanwezig in de tempel. Zij die in het Vrederijk op aarde leven, zullen weten dat de zegen van God tot hen komt door Christus, maar het voorhangsel maakt nog scheiding. Wat het christendom kenmerkt, is dat het voorhangsel van boven naar beneden gescheurd is. Maar zij die op aarde leven gedurende de regering van Christus, zullen niet de hemelse zegeningen genieten die wij hebben. God zal in zekere zin nog verborgen zijn. Wij echter, die nu het lijden ondergaan en de strijd tegen het vlees kennen, zijn gelukkiger dan zij het zullen zijn. Ons deel is hoger dan dat van hen die zullen leven op een aarde waar de satan niet meer werkzaam is en waar de vloek is weggenomen. Zij zullen genieten van de gevolgen van het werk van Christus, maar wij als christenen zijn met Christus Zelf gezet in de hemel, waaraan alle zegen ontspringt.

Dat is een groot verschil. In het boek Openbaring is er geen voorhangsel, geen bedekking meer. Aan de andere kant kan men opmerken dat het voorhangsel in 1 Koningen niet wordt vermeld. Dit wijst op een volmaakt geopenbaarde God. Wij zijn als christenen in het licht, zoals God in het licht is, terwijl daarvan buiten het voorhangsel nog geen sprake kan zijn. In Hem is geen duisternis. Wij moeten dus in volmaaktheid voor Zijn aangezicht zijn gesteld, want anders zouden wij ons daar niet kunnen bevinden. Dat is een compleet andere positie dan die was toebedeeld aan de Israëliet, die niet in de tegenwoordigheid van God kon naderen. De Israëliet stond buiten het voorhangsel. Wanneer de tegenwoordigheid van God zich slechts even manifesteerde en de wolk de tempel vervulde, konden de priesters hun dienst niet voortzetten. Als we het zo mogen zeggen: zij bevonden zich nooit in de directe tegenwoordigheid van God.

Maar wat heeft Christus tot stand gebracht? Het voorhangsel is nu *gescheurd*. Wij hebben volle vrijheid om het heiligdom binnen te gaan. De priesters hadden deze vrijheid niet, hoewel zij gezegend konden worden buiten het voorhangsel. Maar het werk van Christus, dat God volledig heeft geopenbaard in Zijn gerechtigheid en heiligheid, is nu volbracht. Het voorhangsel is gescheurd en alle zonden die op mij waren, zijn weggenomen. Alles is volbracht in Gods oog. De volmaaktheid van Gods wijsheid in het werk van Christus is gebleken door een daad, die ervan getuigt dat de zonde die op ons was voorgoed is

weggenomen. Wij verkeren in de tegenwoordigheid van God, zonder voorhangsel en zonder zonde. Als de christen niet zonder zonde voor God was, zou zijn toestand erger zijn dan die van de Israëliet, want God bleef toen verborgen. De Israëliet zag niet wat er achter het voorhangsel was, niet wat de zonden betrof en ook niet wat de dood betrof. Hij kon overigens echt godvrezend zijn, maar God bleef voor hem verborgen.

Dat er een werk *in* ons noodzakelijk is om ons te laten begrijpen dat in onszelf geen goed woont, doet niets af van de onmetelijke zegen dat God met ons gemeenschap heeft *zonder voorhangsel*. Christus heeft onze zonden gedragen, de straf erover was op Hem. God heeft Hem geslagen in onze plaats en Hij heeft het voorhangsel gescheurd. Hij is niet meer verborgen. Het praktische gevolg ervan is dat wij vrijmoedig tot God kunnen naderen en gemeenschap met Hem kunnen hebben. Christus, die het werk volmaakt volbracht heeft, is in de tegenwoordigheid van God als 'de Eerstgeborene onder vele broeders' (Rom. 8:29). De plaats die Hij voor ons heeft bereid, is Zijn eigen plaats: "*In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben*" (Joh. 14:1-3). Tot op welke hoogte genieten wij van deze dingen? Natuurlijk, wij zullen er pas ten volle van genieten als wij in de hemel zijn. Maar de Heilige Geest is naar de aarde gezonden, opdat wij zouden begrijpen dat de plaats van de Heer ook de onze is!

De Heilige Geest werkt in ons met dezelfde kracht, die Christus uit het graf riep om Hem te doen zitten aan Gods rechterhand in de hemelse gewesten (Ef. 1:19-20). De gelovige is niet alleen gezegend, hij is in Christus gezet in de hemelse gewesten en hij is daar gezegend met *alle geestelijke zegening*. Hij ziet niet alleen het bloed voor zich, waardoor hij kan naderen tot God, maar het voorhangsel is *gescheurd*. Wij hebben volle vrijmoedigheid om het heilige der heiligen te betreden. Want wij weten door de Heilige Geest en door het Woord, dat wij de toegang hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg die Hij ons heeft ingewijd door het voorhangsel heen, dat is Zijn vlees (Hebr. 10:20).

Daardoor hebben wij het bewustzijn van Zijn volmaakte liefde voor ons. Christus heeft ons daar gebracht, en het gevolg is dat de zonde voor God is weggenomen. Ik moet strijden tegen de zonde, maar ik kan alleen voor God verschijnen op grond van de waarde van het bloed van Christus en langs de weg die nu is ingewijd door het gescheurde voorhangsel heen. Als God het bloed ziet, is het onmogelijk dat Hij de zonde ziet, want anders zou het bloed de zonde niet hebben afgewassen en zou er geen evangelie zijn. Het bloed van stieren en bokken, gestort buiten het voorhangsel, nam geen zonde weg. Maar Christus heeft ons tot in eeuwigheid volkomen gemaakt en ons geheiligd door de wil van God.

Zal iemand misschien zeggen dat dit ons de vrijheid geeft om het kwade te doen? Maar hoe zou het feit dat men zich in het licht bevindt, zoals God in het licht is, aanleiding kunnen geven om kwaad te bedrijven? Zou er enige vrijheid kunnen zijn om te zondigen in de tegenwoordigheid van *God*? Zeker niet. De vrijheid die ons is gegeven, is om te genieten van Gods nabijheid en van de zekerheid van Zijn volmaakte liefde. Hij heeft Zijn Zoon niet gespaard, maar Hem voor ons allen overgegeven. Wij mogen het heiligdom binnengaan in de zekerheid dat God ons liefheeft. Dat is onze plaats, zowel in de hemel als voortaan ook voor ons hart. Waarvan zou ik anders binnen het voorhangsel kunnen genieten dan van de liefde van de Vader?

Deze liefde is bewezen door de gave van Jezus en door het feit dat Hij nu bij de Vader is. Als ik over de hemel spreek en over de tegenwoordigheid van de Mens in de hemel, kan ik daar binnengaan, want het voorhangsel is gescheurd door de dood van Christus. Het werk dat mij binnenbrengt, is volbracht; en ik betreed het heilige der heiligen. Dat is nu mijn plaats. Elke andere positie zou betekenen dat Christus het werk *niet* had volbracht en dat God *niet* volkomen was verheerlijkt. De volmaaktheid van het werk dat ons voor God plaatst zonder zonde en zonder voorhangsel, heeft ons gebracht in het licht. Er kan geen andere plaats zijn voor de christen, dit is het wezenlijke kenmerk van het christendom. Een trouwe gelovige in de dagen van het Oude Testament had de beloften, terwijl ik mij niet op de beloften baseer, maar op een *volbracht* werk. Wij verkeren niet in slavernij, maar wij zijn vrijgemaakt.

Toen Christus het werk had volbracht, is Hij als Mens in de tegenwoordigheid van de Vader binnengegaan. Dat is nu onze plaats in Christus. Wat de christen zou moeten kenmerken, is dat hij zich thans in de tegenwoordigheid van God bevindt *zonder voorhangsel*. Hij heeft de zekerheid *aangenaam* gemaakt te zijn in de Geliefde, werkelijk *aangenaam* te zijn voor God zoals Christus Zelf; hij is gerechtigheid van God in Christus geworden. De liefde van de Vader is op ons gericht, evenals op Zijn Zoon. Geroepen om te wandelen in Hem en onze vreugde in Hem te vinden, is onze heilige maatstaf als christenen de hemel zelf.

De dingen waarvan wij genieten en die onze hulpbronnen zijn, zijn uitsluitend *hemelse* dingen. Wij zijn met Christus gestorven en opgewekt, gestorven voor de wet en voor de wereld. Wij zijn niet meer van deze wereld. Ons doel is te blijven in de liefde van God, in de heiligheid van God.

In de wereld hebben wij van alles te vrezen. Wij zijn bang voor onszelf, voor het vlees, voor de satan; en daaruit bestaat onze wijsheid. Maar voor God hebben wij geen enkele vrees. Wij zijn door God geliefd in Christus. Als van ons wordt verwacht volmaakt te zijn, zoals de hemelse Vader volmaakt is, gebeurt dit doordat wij de Vader kennen. Er staat niet: 'Wees volmaakt *voor* uw Vader', maar '*zoals* uw Vader'. Het gaat er voor de christen als een kind van God nu om Hem voor te stellen aan de wereld. Het karakter van God wordt in ons weerspiegeld, doordat wij ons in Zijn nabijheid bevinden en tot Zijn familie behoren. Het leven van Jezus moet openbaar worden in ons sterfelijk lichaam. God heeft ons liefgehad – hebt dan lief zoals Hij. God heeft ons vergeven – vergeeft dan zoals Hij. Doet wel aan hen die u kwaad doen. Dat zijn de vruchten die door de genade worden voortgebracht in de tegenwoordigheid van God. De vreugde en het geluk van de christen is in de tegenwoordigheid van God, in alle vrijheid. Deze plaats is zijn kracht en zijn motief om te handelen. Dit is het resultaat van het feit dat het voorhangsel is gescheurd, toen Jezus stierf.

Als wij dat niet durven aannemen en zeggen dat wij *onwaardig* zijn, dan begrijpen wij niet wat de genade van God inhoudt. Die genade houdt geen verband met onze eigen waardigheid; wij zijn slechts de voorwerpen van Gods *genade*. Dat wat de plaats van de christen kenmerkt in deze wereld, is onze hemelse positie in Christus. Wat een vreugde de hemel binnen te mogen gaan, zoals Christus er is binnengegaan! Wat een voorrecht daar al te zijn in de tegenwoordigheid van God, zoals Hij daar Zelf is! Laten wij geloven dat God ons gelukkig wil maken in Zijn tegenwoordigheid in Christus! Christus is van ons, wij zijn van Christus en Christus is van God. Ik hoop dat God in al de Zijnen de behoefte zal werken om te genieten van de liefde van Christus, die ons door genade geschonken is.

Oorsprong: [Le Messager Évangélique](#) 1957-204

Titel: [Caractère de la Position chretienne](#)

Oude Sporen 2011

